

GKS MAGAZINE

Februari
2026

Sai Ram, lieve mensen,

Wat zijn we bevoorrecht om in deze ongewone koude winter er warm bij te zitten, werkend aan deze februari-editie.

Tegelijk gaan onze gedachten uit naar allen die

—

om welke reden dan ook — kou en onrust ervaren.

We dragen jullie een warm hart toe.

~ Love, Kannaiah & Carla ❤️

Inhoudsopgave - Februari 2026

Shiva's Nacht

Rudrābhiśekam en bhajans onder de sterren

Over relaties, karma en voltooiing

Over karma, relaties en de kunst van innerlijke voltooiing

Jubeljaar 2026 – Dankbaarheid, groei en vreugde

Terugkijken op mooie momenten, openstaan voor nieuwe
en je eigen jubel momenten vieren.

Leegte is geen niets

Over werkelijkheid, projectie en de aard van boosheid

Filmsuggestie: **Goodbye June**

Schoonheid in verlies

Bewust Vergeven: opruimen wat niet meer dient

*Een eenvoudige oefening om emotionele ballast
los te laten en opnieuw uit te lijnen*

Mijn innerlijke noodpakket

11 tools voor rust en veerkracht in onzekere tijden

Inhoudsopgave - Februari 2026

Soriane Travaillot

Een onverwachte vertaling van
Door het Oog van de Beschouwer
– verbonden over grenzen heen

Eerste Homa in de tuin

Een bijzondere start van het jaar

Vrijwilligerswerk en innerlijke groei

Uiteindelijk doe je het voor jezelf

Swami en zijn dieren

Zorg, liefde en dagelijkse verbinding

Kalverliefde – Melk met een hart voor kalf en koe

Korte reflectie op een diervriendelijker zuivel systeem

Succes begint vanbinnen

Over focus, stilte en het loslaten van zelfondermijning

Devi Amma – Een ster onder ons

Haar glimlach, haar aanwezigheid, haar inspiratie

De Tien Geboden hertaald

Tien goddelijke intuïties en tien begrenzers die de
verwarrende tijd in banen kunnen leiden

Maandagenda Februari

ॐ **Maandag 2 februari**

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

ॐ **Maandag 9 februari**

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

🎂 **Dinsdag 10 februari**

Alída, moeder van Kannaiah - 90 jaar!

👩 **Woensdag 11 februari**

Internationale Dag van Vrouwen en Meisjes in de Wetenschap

🌌 **Zondag 15 februari – MahaShivaratri – 19:00 uur tot 06:00 uur**
(Neem iets lekkers mee om samen te delen)

🎭 **Zondag 15 t/m dinsdag 17 februari – Carnaval**

🌙 **Dinsdag 17 februari tot 19 maart – Ramadan**

🎂 **Maandag 23 februari – Verjaardag van Brahmarishi Mohanji**

ॐ **Maandag 23 februari**

Rudrābhiśekam – 19:30 uur

Zondag 15 februari

In de Sai Tempel Onderdijk
vieren we

Shivaratri

— 'nacht van Shiva' —

Aanvang: 19:00 uur

Maha Shivaratri (de "grote nacht")

Rudrabhishekam: 21:00u - 24:00u en 03:00u

Iedereen mag meedoen!

Tussendoor zingen we bhajans en wie weet nog een verrassing!

Iets meenemen aan etenswaar wordt op prijs gesteld...

Let op! De Rudrabhishekam van maandagavond 16 februari komt hiermee te vervallen!

Over relaties, karma en voltooiing

Er wordt wel gezegd dat wanneer er samen nog iets uit te werken is, mensen elkaar ontmoeten — en als dat er niet is, komen ze ook niet samen. Dat geldt niet alleen voor het huwelijk, maar voor elke relatie, elke verbinding en elke ontmoeting. In al die vormen speelt één element een rol: onvoltooidheid. Onvoltooide ervaringen, plichten of lessen brengen mensen samen.

Dat leidt tot een belangrijke vraag: hoe zorg je ervoor dat een relatie werkelijk tot voltooiing komt?

Twee mensen ontmoeten elkaar — om uiteenlopende redenen en onder verschillende omstandigheden. Waarom precies, weten we meestal niet. Maar in termen van karma heeft het *waarom* geen betekenis. Het antwoord is eenvoudig: karma. Zonder karma zou er geen ontmoeting zijn. En wanneer het karma is uitgewerkt, eindigt de ontmoeting vanzelf.

Karma is de dragende pijler van elke relatie. Je komt samen door karma, en wanneer dat is voltooid, ga je weer uiteen.

De vraag is dus niet *waarom* je elkaar ontmoet, maar hoe je ervoor zorgt dat die ontmoeting tot afronding komt. De eerste en belangrijkste sleutel is **acceptatie van elkaar**.

Het gaat hier immers om twee karmische wezens die elkaar ontmoeten — twee mensen met volledig verschillende karmische bagages, verlangens en patronen. Ze komen samen om samen te leven, te ervaren en tot uitdrukking te brengen wat er nog te beleven valt.

Wanneer er in die ontmoeting geen acceptatie is, wanneer er geen verbinding ontstaat, blijft het proces onvoltooid. Dan zal dezelfde ontmoeting zich opnieuw aandienen — in dit leven of in een volgend. Scheiding, afstand of zelfs een breuk betekent dan niet dat het verhaal voorbij is. Zolang iets onaf blijft, keert het terug.

Dat zien we ook in het leven: soms trekken uitersten elkaar aan. Ze komen samen, botsen voortdurend, raken verstrikt in conflicten — maar ze ronden niets af. Daardoor sleept de verbinding zich voort, soms over meerdere levens.

Acceptatie speelt daarom in elke relatie een cruciale rol. Jij bent zoals je bent, ik ben zoals ik ben. We hoeven het niet overal over eens te zijn, maar we kunnen wel samenleven zonder conflict. Wanneer die houding er is, kan voltooiing plaatsvinden binnen één leven — en dat bespaart vele volgende.

Er bestaat een verhaal in de **Sai Satcharita** over twee wezens die door voortdurende strijd uiteindelijk zelfs de vorm aannamen van een slang en een kikker. Omdat ze hun conflict niet konden accepteren, bleef de strijd voortduren, tot de slang uiteindelijk de kikker verslond. Zulke extreme beelden illustreren wat onopgeloste conflicten kunnen doen.

Wie het pad van **Raja Yoga** bewandelt, wordt uitgenodigd om het leven te accepteren zoals het zich aandient. Conflicten staan haaks op voltooiing. Ze brengen geen afronding, maar laten wonden achter. En wonden vragen om verdere uitdrukking, om meer tijd, om herhaling.

Meer tijd betekent — in spirituele zin — meer levens. Conflicten zijn daarom zinloos wanneer het gaat om innerlijke groei.

Voltooiing is essentieel voor echte afsluiting. En die ontstaat niet vanzelf; ze vraagt om een bewuste houding, om inzicht en bereidheid.

Daarom is deze uitleg zo belangrijk: relaties worden niet compleet door strijd of gelijk krijgen, maar door acceptatie. Alleen zo kan een ontmoeting werkelijk worden afgerond.

~ Mohanji

Jubeljaar 2026

Als ik dit schrijf, is het begin januari en terwijl ik op mijn leven terugkijk, besef ik ineens hoeveel mij is toegefallen. Een feestvierder ben ik niet, maar het leven vliegt voorbij en voor je het weet vergeet je stil te staan bij de mooie momenten.

Laten we er een jubeljaar van maken — er is namelijk veel te vieren!

1936

Het is moeder Alída's 90ste geboortejaar.

1991

Vijfendertig jaar geleden had ik mijn eerste Darshan van Sathya Sai Baba, wat mijn leven betekenis gaf. Voor het eerst ervaarde ik een liefde die niet van deze wereld was: onvoorwaardelijk, alomvattend en zo groots dat het me bijna deed ontploffen van geluk.

1996

Het was dertig jaar geleden dat ik voor het eerst de tempel van Swami Gopala Krishna binnenliep en daar hetzelfde geluk ervaarde als bij Sathya Sai Baba — en meer...

Mijn Goddelijke Moeder had ik gevonden.

In april van dat jaar kreeg ik de inwijding tot brahmacharya, uitgevoerd door mijn geliefde Gopala Baba, in aanwezigheid van Guruswami, mijn ouders, mijn broer en schoonzus.

2001

Precies vijf jaar later mochten wij Swami voor het eerst ontvangen in Onderdijk — een hoogtepunt voor velen. Later dat jaar vond ook ons huwelijk met Carla plaats; elke dag met haar voelt nog steeds alsof het die bijzondere dag is.

2006

Twintig jaar geleden leek het erop dat Swami Gopala Krishna fysiek uit ons leven zou verdwijnen. Innerlijk stuurde Hij ons even de andere kant op, waardoor het leek alsof we niet meer naar India zouden gaan. In maart van dat jaar riep Hij ons terug, en daarmee werd de band alleen maar sterker.

2011

Vijftien jaar geleden landden we weer in Onderdijk na een episode vol avontuur in Lambertschaag. De tempel kreeg daar zijn huidige vorm, en sindsdien wonen wij ernaast

2016

In dit jaar opende Swami Gopala Krishna zijn nieuwe ashram in India.

2021

Midden in de corona periode verscheen Mohanji onverwacht in de Sai Tempel. Hij bracht troost en kracht, maar bovenal belichaamde hij mijn verlangen om ons naar een hoger plan te brengen.

In het nu ervaar ik diepe dankbaarheid, met zoveel mooie mensen om me heen. Hoewel mensen komen en gaan, zie ik steeds meer groei en een toenemend verlangen om de weg naar binnen te gaan.

Met een open vizier laat ik het leven me tegemoetkomen, benieuwd welke jubel- momenten nog zullen volgen.

Misschien inspireert het je om ook op jouw jubelmomenten terug te kijken en ze, waar mogelijk te vieren.

Love, Kannaiah

Leegte als sleutel tot een realistischer leven

Leegte als sleutel tot een realistischer leven

Zijne Heiligheid de Dalai Lama vertelt dat hij zich al lange tijd bezighoudt met het begrip leegte.

Een kernbegrip binnen het boeddhisme, en in het bijzonder binnen de Nalanda-traditie. Grote denkers als Nagarjuna, in het Chinees bekend als Lóng shù Pú sà, hebben dit onderricht van de Boeddha diepgaand onderzocht en toegankelijk gemaakt.

Leegte wordt vaak verkeerd begrepen als ‘niets’. Maar dat is nadrukkelijk niet wat ermee bedoeld wordt. Leegte betekent niet dat dingen niet bestaan, maar dat zij **niet bestaan op de manier waarop zij aan ons verschijnen**. De Dalai Lama maakt hier een opvallende vergelijking met de kwantumfysica, waarin een soortgelijk inzicht naar voren komt: verschijnselen lijken vast en objectief, maar blijken bij nauwkeuriger onderzoek geen onafhankelijke kern te hebben.

Wat we waarnemen, *verschijnt* wel degelijk. Maar zodra we analyseren wat iets precies is — door het uiteen te nemen in onderdelen — verdwijnt het vaste object dat we dachten te zien. Er blijkt een kloof te bestaan tussen uiterlijk en werkelijkheid. Leegte verwijst naar deze diepere laag van realiteit: alles wat bestaat, bestaat afhankelijk van andere factoren.

De Dalai Lama past dit onderzoek ook toe op de geest. We spreken over een voortdurende stroom van bewustzijn, een continuüm van verleden, heden en toekomst. Maar wanneer we proberen vast te stellen wat dat 'heden' precies is, blijkt het ongrijpbaar. We kunnen het steeds verder verfijnen: dit jaar, deze maand, deze week, deze dag, dit uur, deze minuut, deze seconde. Maar zodra we een moment aanwijzen, is het al voorbij of nog niet aangebroken. Waar is dan het heden?

Zonder een vast te vinden heden wordt ook het idee van een vast verleden en een vaste toekomst relatief. Zo zien we dat ook de geest, die wij ervaren als iets continu en solides, bij nader onderzoek geen onafhankelijk bestaand 'ding' blijkt te zijn. Wat resteert, is een stroom — benoemd, ervaren, maar niet vast te grijpen.

Volgens de Madhyamaka-filosofie van Nagarjuna bestaat niets zelfstandig. Alles wat wij 'zien', 'denken' of 'ervaren' is het resultaat van onderlinge afhankelijkheid en mentale benoeming. Dat inzicht is geen abstract filosofisch spel, maar heeft directe gevolgen voor hoe wij omgaan met onze emoties.

De Dalai Lama vertelt over een ontmoeting met een Amerikaanse psycholoog die zijn leven wijdde aan het werken met mensen die worstelen met boosheid. Deze psycholoog merkte op dat, wanneer iemand boos is, het object van die boosheid extreem negatief lijkt. Maar — zo zei hij — in werkelijkheid is ongeveer 90 procent van die negativiteit mentale projectie.

Dit sluit naadloos aan bij de Madhyamaka-visie. Wanneer we boos zijn, lijkt de ander volledig fout, volledig slecht, volledig verantwoordelijk. Maar dat beeld ontstaat grotendeels in onze eigen geest. We verwarren onze interpretatie met de werkelijkheid zelf.

Boosheid en gehechtheid ontstaan wanneer we denken dat dingen absoluut bestaan: absoluut goed, absoluut slecht, absoluut bedreigend of begeerlijk. We zien geen nuance, geen samenhang, geen context. De wereld lijkt hard en vast — en wij reageren daarop met verkramping.

Het tegengif is onderzoek. Niet om gevoelens weg te duwen, maar om ze te doorzien. Door te onderzoeken ontdekken we dat dingen niet bestaan zoals ze verschijnen.

Alles ontstaat in afhankelijkheid: van omstandigheden, van andere mensen, van gebeurtenissen — en ook van onze eigen geest.

Dat inzicht leidt niet tot onverschilligheid, maar juist tot een realistischer en zachter contact met de werkelijkheid. Wanneer we zien dat niets los staat van het geheel, ontstaat vanzelf meer ruimte voor mededogen, altruïsme en verantwoordelijkheid.

Leegte is daarmee geen leegte in de zin van afwezigheid, maar een openheid waarin verbinding mogelijk wordt. Een uitnodiging om minder vast te houden aan onze oordelen — en om met meer helderheid en mildheid te leven.

~ Vrij vertaald weergegeven naar een onderricht van
Zijne Heiligheid de Dalai Lama.

Filmsuggestie: Goodbye June

🎬 Goodbye June is een familiedrama uit 2025, geregisseerd door Kate Winslet in haar regiedebuut, naar een scenario van haar zoon Joe Anders. De film is te zien op Netflix.

Hoewel de film met zo'n tweeënhalve ster geen grootse recensies oogstte, is hij toch de moeite van het kijken waard. Juist in zijn eenvoud laat hij zien hoe herkenbaar familieverhoudingen kunnen zijn: ongemak, oud zeer, liefde, humor en onhandigheid wisselen elkaar af.

Helen Mirren draagt de film met haar ingetogen spel. Haar personage beweegt zich door de gezinsperikelen heen met scherpste én warmte. Uiteindelijk mondt het verhaal uit in een verrassend lichte, bijna feestelijke sfeer, waarin afscheid nemen niet zwaar hoeft te zijn en het aardse leven met een glimlach kan worden losgelaten.

Geen film die alles wil verklaren of oplossen, maar wel één die raakt door zijn menselijkheid en die uitnodigt om met mildheid te kijken naar familie, vergankelijkheid en het leven zelf.

De Tien Geboden hertaald

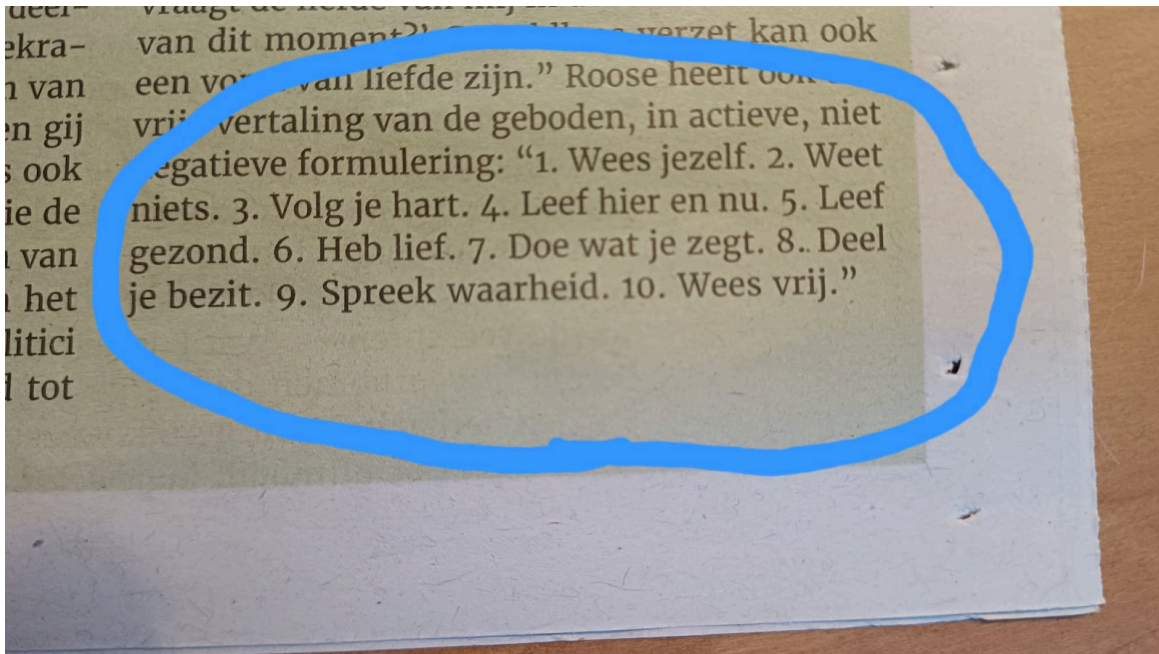
Tien goddelijke intuïties en begrenzers voor een verwarrende tijd

Een interview met theoloog en voormalig dominee Anthonie Roose

Bron: De Andere Krant - 01-01-2026

Zijn boek "Ik ben het zelf" biedt een verrassende en diepgaande kijk op de Apocalyps, waarin hij laat zien hoe het verhaal van de komst van de messias eigenlijk gaat over een innerlijke reis van zelfrealisatie en verlichting die wij allemaal kunnen maken.

Boek: "Ik ben het zelf" kun je bestellen via deze link: <https://anthonieroose.nl/boek/>

Bewust Vergeven

*Een oefening om los te laten
en opnieuw uit te lijnen*

Bewust vergeven is geen eenmalige handeling, maar een proces. Een innerlijke schoonmaak die je helpt om ballast los te laten die je niet langer dient. Het doel van vergeving is niet om anderen vrij te pleiten, maar om jezelf te ontlasten.

Een oefening om los te laten en opnieuw uit te lijnen

Wat je meedraagt aan onverwerkte emoties, oude gevoelens en indrukken uit het verleden, maakt je zwaar. Die zwaarte is niet nodig. Ze voedt je niet, geeft geen voldoening en helpt je niet vooruit. Integendeel: ze houdt je vast.

Vergeving is bedoeld om die last los te laten. Om jezelf los te haken van wat je bindt aan het verleden, zodat je opnieuw kunt uitlijnen met wie je nu bent.

Waarom vergeven?

Wanneer je emotioneel belast bent door ervaringen uit het verleden, is het moeilijk om werkelijk vooruit te bewegen. Het is alsof er een touw aan je vastzit dat je steeds terugtrekt. Bewust vergeven helpt dat touw los te maken.

Net zoals bij een meditatie gericht op zuiverheid, gaat het hier om onthechten. Door los te laten, ontstaat ruimte. En ruimte maakt beweging mogelijk.

Waar begint vergeving?

Indrukken ontstaan niet pas na onze geboorte. Al in de baarmoeder nemen we emoties, spanningen en sferen waar via onze moeder en haar omgeving. Ook die indrukken dragen we soms onbewust met ons mee.

Daarom begint deze oefening al vóór de geboorte.

De oefening: stap voor stap opschonen

Deze oefening werkt het best wanneer je je leven opdeelt in fases. Je neemt elke fase rustig en bewust door, zonder oordeel.

Stap 1 – Kom tot rust

Ga zitten of liggen op een rustige plek. Adem een paar keer diep in en uit. Breng je aandacht naar binnen.

Stap 2 – Begin bij de voor- geboortelijke fase

Richt je aandacht op de tijd in de baarmoeder. Zeg innerlijk, bewust en duidelijk:

“Ik laat alle indrukken uit deze periode los.

Ik ontkoppel mij van wat ik niet langer hoef te dragen.”

Je geeft hiermee een boodschap aan je onderbewustzijn: dit is voltooid.

Stap 3 – Doorloop je leven in fases

Werk vervolgens systematisch door je leven heen. Neem per fase even de tijd:

- 0 – 3 jaar
- 3 – 7 jaar
- 7 – 10 jaar
- 10 – 15 jaar
- 15 – 20 jaar
- 20 – 25 jaar
- 25 – 30 jaar
- 30 – 40 jaar
- 40 – 50 jaar
- 50 – 65 jaar
- 65 – 80 jaar (of tot je huidige leeftijd)

Je hoeft je niet alles te herinneren. Wat gezien wil worden, dient zich vanzelf aan. Denk aan gevoelens van afwijzing, verwaarlozing, onveiligheid, verdriet of machteloosheid.

Zeg bij elke fase innerlijk:

"Ik erken wat er was.

Ik accepteer dat het deel uitmaakte van mijn ervaring.

Ik laat het patroon dat hieruit is ontstaan los."

Wat vergeef je eigenlijk?

Je vergeeft niet zozeer personen of situaties, maar **de patronen** die steeds opnieuw bepaalde ervaringen in je leven aantrekken.

We noemen dit vaak karma, maar daaronder ligt meestal een dieper **karmisch patroon**: een herhaling die pas stopt wanneer ze wordt herkend en doorbroken.

Schuld geven aan anderen, aan omstandigheden of aan jezelf verandert niets. Wat wél verandering brengt, is:

- erkennen wat er is
- het volledig accepteren
- en bewust kiezen om het los te laten

Acceptatie als sleutel

Acceptatie is de basis van deze oefening. Zolang je vecht tegen wat is geweest, blijft het actief. Wanneer je het volledig erkent zonder verzet, verliest het zijn grip.

Vanuit acceptatie ontstaat ruimte voor verandering.

Afronding

Sluit de oefening af door een paar keer rustig adem te halen. Voel wat er veranderd is. Misschien voel je lichtheid, rust of simpelweg meer ruimte.

Deze oefening kun je meerdere keren doen. Steeds opnieuw zul je merken dat lagen loslaten en je meer uitgelijnd raakt met jezelf – vrijer, helderder en meer in beweging.

5 minuten Bewust Vergeven

Laat los wat je niet langer hoeft te dragen

 Tijd: 5 minuten

 Doel: emotionele ballast loslaten & innerlijke ruimte creëren

Stap 1 – Verstillen (1 min)

- Ga comfortabel zitten of liggen
- Sluit je ogen
- Adem rustig in en uit

 Breng je aandacht naar binnen

Stap 2 – Erkennen (1 min)

- Denk aan een situatie, gevoel of periode die nog zwaar voelt
- Analyseer niets, neem alleen waar

 „Ik zie dit. Ik erken dat het er was.”

Stap 3 – Loslaten (2 min)

- Voel waar de zwaarte zit in je lichaam
- Stel je voor dat je het loshaakt

 „Ik laat dit los. Ik hoef dit niet langer te dragen.”

Stap 4 – Afronden (1 min)

- Adem rustig
- Voel de ruimte die ontstaat

 Tip Herhaal deze oefening zo vaak als nodig. Vergeving is geen prestatie, maar een proces.

Mijn innerlijke noodpakket

11 tools voor rust en veerkracht in onzekere tijden

MIJN NOODPAKKET MET 11 TOOLS

We leven in een tijd waarin veel verandert. Dat voel ik zelf ook. Dingen die ooit vanzelfsprekend waren, lijken dat steeds minder te zijn. Dat roept vragen op: wat heb ik zelf nodig als het spannend wordt? En hoe kan ik er dan ook voor anderen zijn?

Ik geloof niet zozeer in doemscenario's, maar wél in voorbereiding vanuit vertrouwen. Niet alleen praktisch, maar zeker ook innerlijk. Want als er echt iets gebeurt, of het nou groot of klein zal zijn, dan helpt het om stabiel en verankerd in mezelf, op eigen benen te staan. Met een liefdevol hart en de bereidheid om te helpen waar nodig.

Vanuit dit onderzoek met mezelf ontstond het idee van een persoonlijk noodpakket. Dus niet zo'n rammelend overlevingspakket zoals we die aangereikt kregen van de zogenaamd zorgzame leiders, maar een set aan bewustwordingen en keuzes die mij helpen om rustig, helder en menselijk te blijven wanneer het nodig is.

1. Weten wat voor mij belangrijk is

In onrustige tijden helpt het enorm om te weten waar ik ja en nee tegen zeg. Wat past bij mij, wat niet? Dat maakt keuzes eenvoudiger. Westfriese nuchterheid kan mij helpen.

2. In verbinding met mijn innerlijk weten

Door te ademen, te bewegen en te voelen blijf ik verankert in mezelf. Aanwezig zijn bij mezelf, maakt me stabiel. Luisteren naar de wijze taal van mijn lijf.

3. Mildheid voor mezelf

Ik hoef niet alles te kunnen of op te lossen. Als ik vriendelijk blijf naar mezelf, kan ik ook vriendelijker zijn naar anderen.

4. Taal die mij helpt

Ik let steeds meer op de woorden die ik gebruik. Tegen mezelf en tegen anderen. Woorden kunnen onrust aanwakken, maar ook rust brengen. Mantra's, gebeden en helende klanken helpen mij om in contact te blijven met mijn eigen waarheid.

5. Praktisch voorbereid zijn

Een beetje voorraad om bij nood mezelf en anderen te kunnen voeden. Dat geeft mij als kok, rust in mijn hoofd.

6. Mensen om me heen

Een paar mensen bij wie ik nu al terecht kan, om te praten, samen stil te zijn of gewoon te zijn, maakt een wereld van verschil. Mijn deur staat trouwens open voor anderen.

7. Onderscheid maken

Ik geloof niet meer alles wat ik lees of hoor. Belangrijker is vragen te stellen om mijn onderscheidend vermogen wakker te houden. Voelen wat klopt voor mij. Ik hou mij vaak voor hoe de wereldse sjamanen/elders, Bosjesmannen in Afrika, de Aborigines, de Originals in Zuid-Amerika en ook o.a. de indianen tegen westerse onderwerpen aan zouden kijken. Zij zijn immers niet verleid door materiële materie. Veelal zullen ze er geen barst van snappen en dat helpt mij om te relativiseren.

8. Goed voor mijn gezondheid zorgen

Eten, slapen, bewegen, rust nemen. Het klinkt simpel, maar het is essentieel als je er voor anderen wilt zijn.

9. Vertrouwen voelen, ook als dat wat lastiger wordt. Ik leer te vertrouwen dat het leven wel weet welke weg het moet nemen en dat verandering ook nieuwe mogelijkheden brengt.

10. Er zijn voor anderen op een eenvoudige manier

Luisteren, helpen waar ik kan, aanwezig zijn. Kleine daden zijn vaak het meest waardevol. Een knuffel, een arm om de schouder, maar bovenal luisteren zonder te willen reageren.

11. Stilte nemen

Even niets hoeven. Geen meningen, geen ruis. Stilte en alleen zijn helpt me terug te komen bij mezelf.

Tot slot

Laat ik heel helder zijn, ik kijk niet uit naar crisis, maar ik blijf liever in vertrouwen en kies voor een open houding voor verandering. Ik probeer me te verheugen op de mogelijkheden en juist dat geeft mij een gevoel van vreugde waar ik op kan meevaren.

Misschien is dat wel het belangrijkste noodpakket dat we kunnen samenstellen: innerlijke rust, verbondenheid en zorg voor elkaar. Doe je mee? Nu! Niet straks als er (mogelijk) nood aan de man is, maar juist nu, zodat we geoefend zijn.

PS 1 Ik heb altijd verschillende NOOTpakketjes op voorraad. Just in case 🍷😌😂

PS 2 Deel de tools van dit noodpakket als je wilt.

Copyright © 16-01-2026 Brenda Anna

Swami en zijn dieren

Swami voedde dagelijks vogels, koeien, katten en honden. In zijn tempel, **Sri Sai Mandiram in Girinagar**, leefden maar liefst zo'n **tachtig katten**. Het voeren van de dieren maakte een wezenlijk deel uit van zijn dagelijks leven en van zijn manier van aanwezig zijn in de wereld.

Meesters ontwikkelen soms bewust een vorm van gehechtheid, niet uit behoefte, maar met een doel: om in deze wereld verankerd te blijven en hun taak te volbrengen — het verenigen van mensen. Voor een gerealiseerde ziel, die zich voortdurend in een staat van samadhi bevindt — een diepe innerlijke stilte en eenheid met het goddelijke — is het immers niet eenvoudig om het aardse leven te leiden.

De compassievolle Swami hield zichzelf bezig met het voeren van zijn dieren, die stuk voor stuk hun eigen voorkeuren hadden. De één vroeg om warme melk, een ander wilde alleen melk mét room, weer een ander eiste speciaal kattenvoer. Zo bleef Swami, met geduld en een glimlach, verbonden met het alledaagse leven.

Ook **Ravi** was dag en nacht actief in het voeren van de dieren en het draaiende houden van de tempel. Samen vormden zij een toegewijd geheel, waarin dienstbaarheid en liefde centraal stonden.

Bij dit artikel zijn twee foto's opgenomen uit een krantenpublicatie over Swami en zijn dieren, als tastbare herinnering aan zijn compassievolle nalatenschap.

~ Venkat

Verbonden over grenzen heen

Soriane is levendig, energiek en aanwezig. Haar man Nehmten had iets onweerstaanbaars weg van Louis de Funès — al ben ik bang dat die vergelijking voor velen inmiddels een kleine generatiekloof verradt. Samen hebben ze heel wat obstakels overwonnen, en zeker het verlies van haar maatje heeft diepe sporen bij haar nagelaten. Toch bleef wat hen kenmerkte overeind: je zag zelden de één zonder de ander. Een koppel zoals Kannaiah en ikzelf — waar de één verschijnt, is de ander nooit ver weg.

Niet alleen de crowdfunding, geïnitieerd door Brenda Karsten, kwam als een complete verrassing. Ook **het bericht dat Soriane Travailot** uit Frankrijk spontaan begonnen was met het vertalen van Kannaiah's boek Door het Oog van de Beschouwer voelde alsof het uit de hemel kwam vallen.

Onze laatste fysieke ontmoeting was in 2023, bij het afscheid van haar man Nehmten, die op **2 februari 2023** overleed. In Kannaiah's boek wordt onze bijzondere eerste ontmoeting in 2002 beschreven — een ontmoeting die de basis legde voor een pad dat we deels samen, deels afzonderlijk bewandelden. Zoals dat vaak gaat: soms intens verbonden, soms ieder door eigen ervaringen heen. We begrepen elkaar niet altijd, maar wat bleef, was de onderliggende verbondenheid.

Soriane en Nehmten bezochten ons regelmatig, zowel in **Lambertschaag** als in **Onderdijk**. Hun werk — hun seva, onbaatzuchtige dienstverlening — was groot. Soriane begeleidde mensen in sessies die je zou kunnen vergelijken met de Mohanji Transformation Method. Velen kregen daardoor meer helderheid in hun situatie, karmisch gezien én praktisch.

Aan het begin van dit nieuwe jaar hadden we een Zoom-meeting met Soriane om de laatste onduidelijkheden in de vertaling door te nemen en samen konden we de puntjes op de i zetten. Het enthousiasme spatte letterlijk van het scherm. Des te indrukwekkender is het dat Soriane — zonder het Nederlands te beheersen — met behulp van Google en DeepL deze vertaling tot stand bracht. Vergelijkbaar met hoe Nithin destijds naar het Engels vertaalde.

Soriane zelf zegt daarover:

“Mijn innerlijke afstemming op Kannaiah en de aanwezigheid van Swami Gopala Krishna waren hierbij cruciaal.”

Daarnaast had ze in haar omgeving mensen die hielpen met proofreading.

Soriane woont tegenwoordig in het zuiden van Frankrijk, nadat zij en Nehmten jarenlang energetisch werk deden in het noorden van het land. Naast haar werk met mineralen, **‘Jérusalem Céleste’**, geeft ze nog steeds sessies, voornamelijk telefonisch en in het Frans over de hele wereld. Ze mist daarbij het simultane vertalen dat Nehmten altijd voor zijn rekening nam. Ze werkt bewust zonder externe vertaler, omdat die tussenkomst soms maakt dat wat loskomt voor iemand moeilijker te hanteren is. Nehmten en Soriane vormden daarin een uitzonderlijke eenheid.

Ons weerzien via Zoom was hartverwarmend. Een saillant detail tot slot: Soriane **volgt wekelijks, op maandagavond via de livestream**, de *Rudrabishekam* die Kannaiah in de tempel uitvoert.

"demain je serais aux "Rudrabishekam"..... reprendre un bain avec vous même de loin est un délice !!!! Dommage que je ne reçoive pas l'aspersion Kannaïah quand tu l'envoie sur l'assemblée !!!!!" ("Morgen ben ik bij de Rudrabishekam... samen met jullie in dat water baden, zelfs van veraf, is een genot! "Jammer dat ik het water niet ontvang, Kannaiah, wanneer jij het over de aanwezigen uit sprenkelt."

Verbondenheid kent werkelijk geen grenzen.

Verslag van de eerste Homa in de tuin

Op **1 januari 2026**, Nieuwjaarsdag, kwamen we samen voor onze **eerste Homa onder het prieel** in de tuin. Het weer zat niet bepaald mee: wind, regen en koude, natte voeten hoorden er gewoon bij. Maar roet in het eten? Nee. Dat stond binnen warm en veilig. Buiten zorgde het weer juist voor een opvallend compacte en betrokken sfeer: dicht bij elkaar, dicht bij het vuur, en vooral — samen.

Wat is een Homa?

Een **Homa** is een Vedisch heilig vuurritueel, ook wel **Yajna** genoemd. Tijdens dit ritueel worden offergaven aan het vuur toevertrouwd. Het vuur fungeert als boodschapper: het brengt intenties, gebeden en offers over naar de goddelijke energieën.

De betekenis van een Homa is veelzijdig. Het ritueel is gericht op spirituele zuivering, het loslaten van negatieve karma, het oproepen van zegeningen, het helen van lichaam en geest en het manifesteren van intenties voor balans, het opschonen van de voorouderlijke lijn, vrede en welvaart. Dit gebeurt door het reciteren van mantra's en het offeren van symbolische materialen zoals ghee (geklaarde boter), granen, wierook en gedroogde koeienmest*.

Door deze combinatie ontstaat een reactie die negatieve energie neutraliseert en tegelijkertijd alle levensvormen voedt. Zo draagt de Homa bij aan het herstel van balans in Moeder Natuur.

*Koeienmest werd in oude culturen wereldwijd gebruikt vanwege zijn medicinale werking. Het staat bekend om zijn desinfecterende en ontgiftende eigenschappen.

Kernbetekenis en doel van de Homa

- **Transformatie en zuivering** – Het vuur verbrandt negatieve energie en transformeert deze tot positieve, helende kracht.
- **Verbinding** – Agni, het vuur, verbindt de menselijke intentie met het goddelijke.
- **Intenties** – De Homa ondersteunt het manifesteren van gebeden en wensen voor jezelf, anderen en de wereld.
- **Heilige ruimte** – Het ritueel creëert een zuivere sfeer voor reflectie en spirituele groei.

Over rook, energie en werking

Onze buurman vroeg zich af of de rook van de Homa niet schadelijk zou zijn voor de gezondheid. In werkelijkheid komen tijdens een Homa grote hoeveelheden subtiële energie samen in de **koperen vuurkuil (Kund)**. De Kund fungeert als motor, het vuur als turbine. Samen creëren zij een krachtig, magnetisch veld dat negatieve energie neutraliseert en positieve energie versterkt.

Trilling en geluid spelen hierin een essentiële rol. De mantra's en intenties vormen de kern. Door de juiste timing, de specifieke vorm van de piramide, de gebruikte materialen en de kracht van de mantra's ontstaat boven de vuurkuil een energetisch kanaal.

Tijdens deze eerste Homa gebruikten we nog een eenvoudige piramide. Inmiddels is een **speciale koperen Homa Kund** onderweg per zeevracht, vervaardigd volgens de afmetingen en richtlijnen uit de **Sastra's** (heilige geschriften).

De werking van de Homa beperkt zich niet tot de menselijke geest en levensenergie, maar strekt zich ook uit tot **atmosfeer, water en aarde**. Moderne wetenschap begint deze effecten pas recent te onderzoeken. In de land- en tuinbouw zien we bijvoorbeeld dat planten sterker en weerbaarder worden, dieren gezonder reageren en dat vooral **aardwormen en bijen** opvallend positief reageren op de Homa-atmosfeer.

Vooruitblik

De volgende Homa vindt plaats op **zondag 26 april 2026 om 15.00 uur**, met de feestelijke **inwijding van de nieuwe Homa Kund**.

Dankwoord

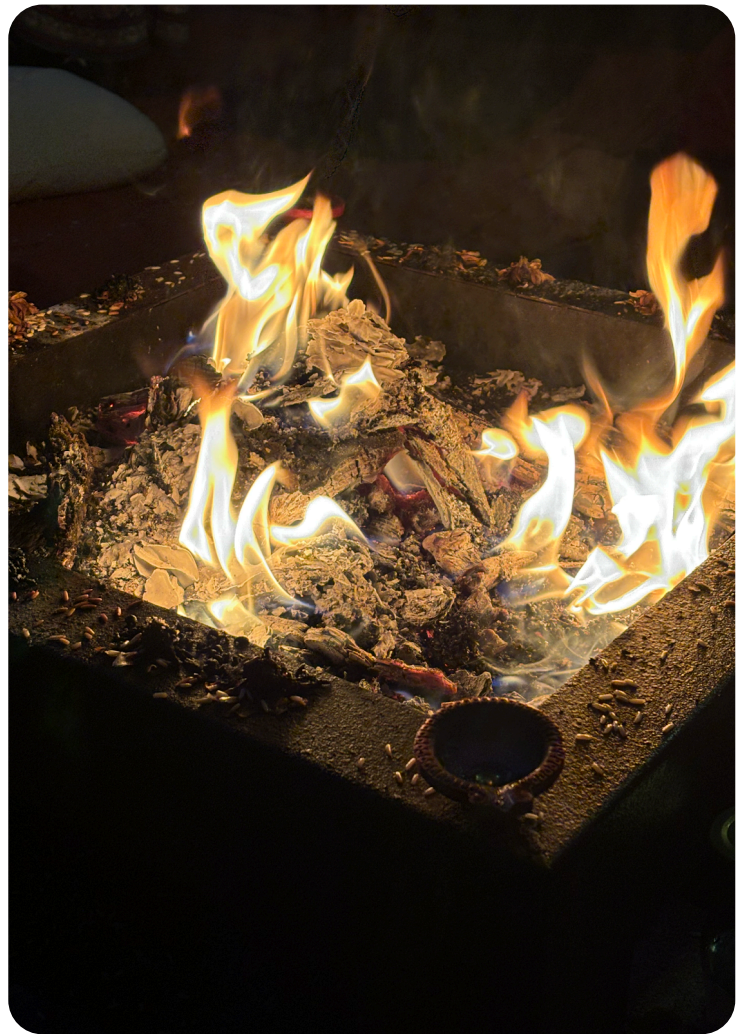
Een warm woord van dank aan **alle vrijwilligers en aanwezigen** die deze eerste Homa mogelijk maakten.

Dank aan **Brenda** voor het nemen van het initiatief voor de crowdfunding, en aan alle gulle gevers die dit project ondersteunden. Dank aan **Balram (Nico)**, zijn zoon **Colin** en **Fabri** voor het opbouwen van het prieel, en in het bijzonder aan **Alída** voor haar instemming om haar tuin hiervoor te gebruiken.

Ook dank aan **Joram**, die **Kannaiah** assisteerde als priester tijdens de Homa, voor zijn zorgvuldige en toegewijde ondersteuning van het ritueel.

Dank ook aan iedereen die vanzelfsprekend hand- en spandiensten verrichtte: bij het opbouwen, begeleiden, plaatsen, serveren van het eten, opruimen, afbouwen en het laten drogen van de natte tenten. Bovenal dank voor ieders bijdrage aan de harmonische sfeer vóór, tijdens en na afloop van de Homa en **Shirdi puja** 🙏

Mohanji over vrijwilligerswerk en innerlijke groei

Vanaf het moment dat we geboren worden, beschikken we allemaal over één overvloedige rijkdom: tijd. Tijd op aarde is wat we meekrijgen, en hoe we die tijd gebruiken, vormt wie we worden.

We kunnen onze tijd besteden aan eten, drinken, slapen en het najagen van zintuiglijk plezier — dat doen we vanzelf al. Maar zodra we bewust besluiten om een deel van onze tijd te gebruiken voor mensen die minder hebben, voor wie hulpeloos is, of om bij te dragen aan meer bewustzijn, harmonie, vrede, liefde en vriendelijkheid, gebeurt er iets bijzonders: we worden zelf opgetild.

Wat we geven, stroomt altijd eerst door ons heen. Denk aan boosheid: als we boos zijn op iemand, kunnen we die ander slechts een beperkt deel van die boosheid laten zien — via woorden of gezichtsuitdrukking — terwijl er vanbinnen veel meer leeft. Hetzelfde geldt voor vriendelijkheid. Wanneer we die uiten, is er altijd nóg meer vriendelijkheid in ons aanwezig.

Als we ons voortdurend op deze manier inzetten, vindt er een diepe innerlijke zuivering plaats. Dat heeft niets te maken met een organisatie. Een organisatie kan een platform zijn dat helpt, maar de kern ligt niet daar — die ligt bij onze houding. Het gaat om wie wij zijn en hoe we ons verhouden tot de wereld.

Wanneer je er werkelijk bent voor anderen, wanneer jouw hart zich verruimt en jouw liefde zich uitbreidt, en je voor velen ‘de wereld’ wordt, ontvang je het grootste geschenk dat dit leven te bieden heeft. Dat is iets wat geld niet kan kopen.

Er werd onlangs gevraagd: *“Wat krijg ik ervoor terug?”*

Het antwoord is: niets wat in geld uit te drukken is — maar wel iets dat geld nooit kan kopen. Een diepe voldoening, vervulling, een innerlijke rijkdom die groeit naarmate je meer bijdraagt aan het welzijn van anderen. Je persoonlijke waarde neemt toe door goed te doen, en de wereld verheugt zich omdat jij hier bent. Wat kun je je nog meer wensen?

Geld kan comfort en plezier kopen, maar geen echte vreugde. Vrijwilligerswerk is daarom een bijzonder nobele daad. Het is niet verbonden aan een organisatie, maar aan jou als mens. Die innerlijke verbinding laat je veel sterker groeien dan wat de buitenwereld ooit kan bieden.

Misschien druk je maar twintig, dertig of vijftig procent uit van wat er in je leeft — maar in jou zit honderd procent. Mededogen verruimt je volledig, ook al geef je ogenschijnlijk maar een deel. Wanneer je liefde wordt, hoef je niets meer te doen. Zoals de zon niet hoeft te beslissen om licht te geven — licht is haar natuur. Zo ook: wanneer je liefde bent, stroomt liefde vanzelf, in overvloed, naar iedereen om je heen.

Kalverliefde – een andere keuze in het melkschap

Wie melk koopt, staat er zelden bij stil wat er vóór dat pak is gebeurd. In de gangbare melkveehouderij wordt een kalf meestal kort na de geboorte van de moeder gescheiden. Dat is efficiënt, maar het betekent ook: weinig tot geen tijd samen.

Kalverliefde is een biologisch initiatief dat het anders doet. Kalf en koe blijven de eerste maanden bij elkaar, het kalf drinkt bij de moeder en groeit op in haar nabijheid. Dat vraagt meer aandacht en levert minder melk op — maar het geeft beide dieren ruimte voor natuurlijk gedrag en rust.

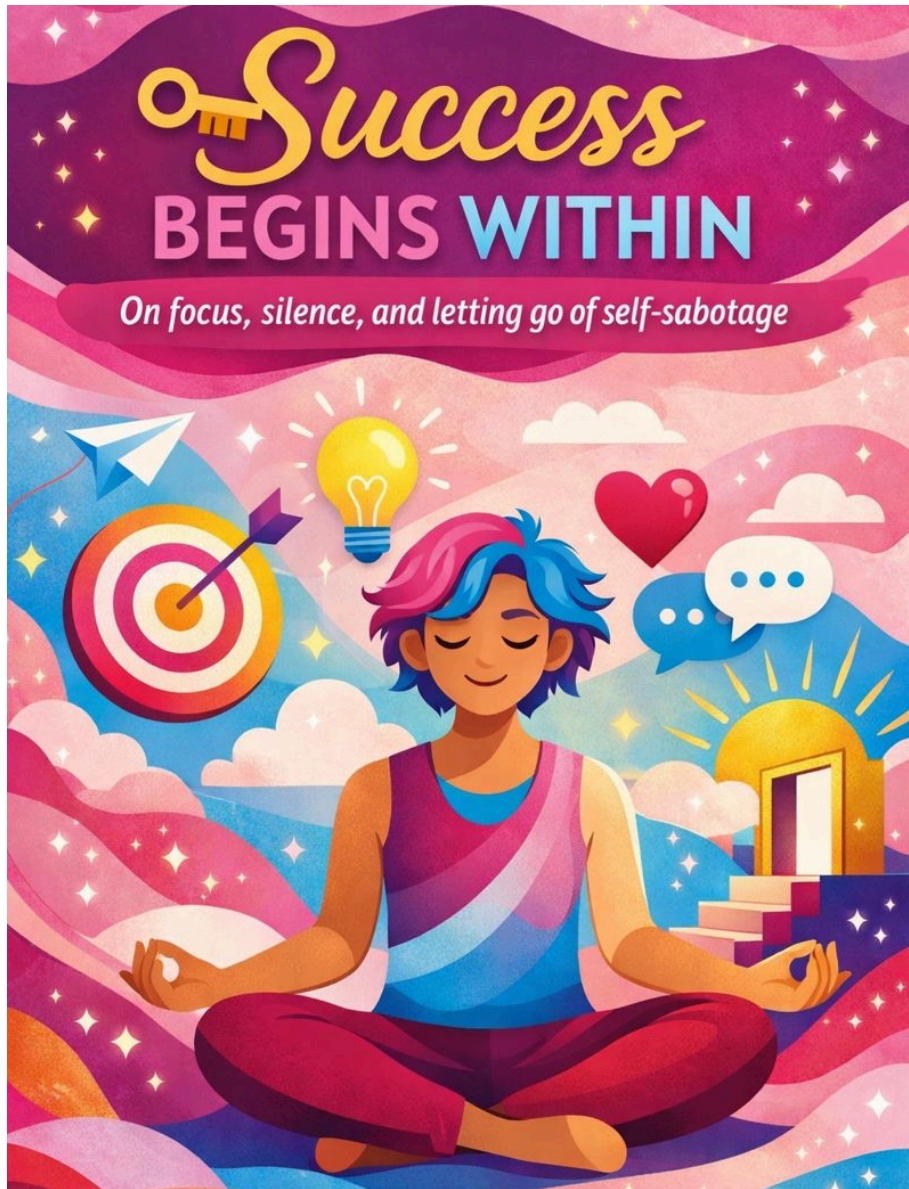
Onderzoek laat zien dat zulke systemen effect hebben op welzijn, gedrag en ontwikkeling van het kalf, en biedt inzicht in verschillen met traditionele melkproductie. Kalverliefde-melk ligt inmiddels in de supermarkt. Het is geen ideaalbeeld, maar een uitnodiging om even stil te staan bij wat we normaal vinden.

De vraag is misschien niet: is dit dé oplossing?

Maar: welke keuzes voelen voor jou kloppend, als je weet wat erachter schuilgaat?

Bronnen: Wakker Dier – Melkveehouderij, Wageningen UR – Kalf-bij-koe onderzoek, producentinformatie Kalverliefde.

Succes

Waarom lijkt succes voor sommige mensen bijna vanzelf te komen, terwijl anderen er voortdurend voor moeten vechten? Het verschil zit zelden in talent, intelligentie of omstandigheden. Het zit vaak in iets veel subtielers: de manier waarop iemand met zijn eigen geest omgaat.

Veel mensen leven onder constante mentale druk. Hun hoofd is vol, ze zijn altijd in strijd, nooit echt vrij. Dat begint al bij het wakker worden. Voor velen is het eerste wat ze doen het grijpen naar hun telefoon — op zoek naar prikkels, berichten, afleiding. Dat verraadt een houding waarin rust en focus ontbreken. De geest krijgt meteen externe input, nog vóór er bewustzijn is.

Succesvolle mensen laten juist iets anders zien. Wat hen verbindt, is **heldere focus**. Zelfs als die focus maar een half uur duurt, is hij volledig. Geen afleiding, geen mentale ruis. Ze weten wat ze willen en herinneren zichzelf daar voortdurend aan. Niemand anders kan dat voor hen doen. Dat herinneren — het vasthouden aan een doel — is een persoonlijke verantwoordelijkheid.

Wat succes vaak in de weg staat, zijn **tegenstrijdige en negatieve innerlijke boodschappen**. Iemand maakt een plan en breekt het direct zelf af met gedachten als: *“Dat is toch niets voor mij”* of *“Dat lukt me nooit.”* Zo ontstaat stagnatie nog vóór de eerste stap is gezet. Wie een plan maakt, moet erin geloven en bereid zijn het uit te voeren — zelfs met het risico op falen.

Ook negatieve invloeden van buitenaf spelen een rol. Opmerkingen als *“Dat kun jij niet”* of *“Je hebt daar de tijd of vaardigheden niet voor”* worden vaak onbewust overgenomen. Wat je accepteert, wordt van jou — en bepaalt uiteindelijk ook je resultaat. Mensen die succes kennen, laten zulke invloeden niet binnen. Ze gaan door, ook als het mislukt. Ze saboteren zichzelf niet.

Een ander belangrijk verschil is **innerlijke stabiliteit**, vooral in contact met anderen. Veel mensen voelen de drang om zich in elk gesprek te bewijzen. Ze reageren direct, verdedigen zich, corrigeren de ander. Dat kost energie en creëert stress. Stille daarentegen is krachtig.

Wanneer iemand emotioneel spreekt of kritiek uit, is het soms het meest effectief om te pauzeren. Niet reageren. Niet tegenspreken. Gewoon luisteren en zeggen: *“Vertel me meer.”* Zonder oordeel, zonder correctie. Dat opent ruimte, verlaagt spanning en voorkomt conflict. Je wint het gesprek niet door woorden, maar door aanwezigheid. In een wereld vol meningen, adviezen en ruis is stilte een vorm van leiderschap. Wie niet hoeft te presteren in elk gesprek, behoudt rust en helderheid. En juist die rust vormt de basis voor duurzame focus, gezonde keuzes en uiteindelijk succes.

Succes blijkt dan geen kwestie van harder werken of meer strijd, maar van minder ruis, minder zelfonderminning en meer bewustzijn. Het begint vanbinnen — en vaak in stilte.

Bron: vrije vertaling en bewerking van *“Talk”* van **Mohanji**, 4 januari 2026

LESSEN GEGEVEN DOOR SWAMI

Een student van Sai herinnert zich

Tijdens mijn studententijd in Puttaparthi benaderde ik eens een oudere toegewijde en zei:

“Oom, wilt u alstublieft uw ervaringen met Swami delen? U heeft zoveel tijd met Hem doorgebracht!”

Hij glimlachte, haalde diep adem en zijn ogen glinsterden van herinnering.

“Ja... ik heb talloze wonderen gezien,” begon hij zacht. “Maar wat heb je aan die wonderen als ze je niet verder brengen op het pad van spiritualiteit? Ervaringen komen en gaan... maar de boodschappen die Swami door deze ervaringen heen geeft — dát is wat ons naar binnen leidt.”

Hij pauzeerde. Zijn stem werd vastberaden.

“Laat me een van die ervaringen vertellen.”

In die tijd had Swami een Impala-auto — een majestueuze schoonheid.

Op het moment dat Swami erin plaatsnam, voelde het alsof de Zon Zelf het stuur had overgenomen. Op een dag zei de Hij zachtjes tegen ons:

“Pak je tas. We gaan op een klein reisje.”

We waren door het dulle heen! De volgende ochtend reed Swami zelf de auto. Ik zat direct achter Zijn stoel. Raja Reddy en Sri Kasturi waren bij ons. We hadden geen idee waar Swami ons naartoe bracht — en eerlijk gezegd wilden we dat ook niet weten. Een reis met Hem was de bestemming.

Terwijl de auto door het platteland scheurde, zei Swami:

“Wij gaan naar een ‘hill station’ in het zuiden.”

Zijn stem droeg een melodie... elk woord was doordrenkt van Liefde.

Toen we bij de voet van de heuvel kwamen, werd de weg smal en steil. Swami zette de Impala in de eerste versnelling en de zware auto begon langzaam de heuvel op te klimmen, geleid door Zijn goddelijk vaardige handen aan het stuur.

Halverwege... begon de auto plotseling te worstelen.
De motor kreunde. En toen —
“De auto begon achteruit te glijden!”

We raakten in paniek. De helling was scherp. Enorme rotsblokken stonden langs de kant als stille bedreigingen. De auto versnelde... achteruit... oncontroleerbaar... alsof hij zijn wil had verloren. We begonnen te roepen:
‘Sai Ram! Sai Ram! Swami, Sai Ram!’

Mijn hart bonsde. De dood leek op een paar centimeter afstand. Toch bleef Swami's gezicht kalm... sereen... als een lotus die boven stormachtig water zweeft. Met moeiteloze beheersing draaide Hij het stuur... en leidde de achteruit glijdende auto veilig naar beneden. Geen kras. Geen moment van twijfel!

Toen de auto weer bij de voet was, voelde het alsof we herboren waren! We slaakten een diepe zucht van opluchting — een ware wederopstanding!

We sprongen uit, trillend.
“Swami, wij duwen de auto omhoog!” drongen we aan.
Maar Swami hief Zijn hand.

Zijn lotusblaadjes ogen straalden goddelijkheid uit onder Zijn prachtige, volle haar. Zijn glimlach... ah! Als maanlicht dat door wolken breekt.
“‘Nee,’ zei Hij zacht. ‘Laten we het nog eens proberen.’”

Wanneer Swami iets zegt... wie durft dan nee te zeggen?!
Swami zette opnieuw de auto in de eerste versnelling. Onze adem stokte. Onze harten bonsden. Ik leunde naar voren, bijna bij Zijn oor, Zijn Naam luidop chanten, alsof mijn stem DIRECT in Zijn oor het goddelijke zou fluisteren, en dat, door Swami's genade, de kracht zou opwekken die nodig was om de auto de berg op te krijgen.

De klim voelde als een eeuwigheid. Maar langzaam... gestaag... gracieus... bereikte de auto de top. Stilte daalde neer. Een stilte zo heilig dat zelfs de wind niet durfde te bewegen.

Op de top stopte Swami de auto. Niemand van ons kon iets zeggen. Swami draaide zich uiteindelijk om en zei, met een stem die nog steeds in mijn hart weerklinkt:

“Tijdens ‘sadhana’ (spirituele oefening) zul je soms terugglijden.

Wees niet bang. Verlies de moed niet.

Verander van versnelling.

Zet de versnelling van Zelfvertrouwen in.

Ga weer vooruit.”

Ik voelde die woorden in mijn ziel doordringen. Dat moment was niet zomaar een les; het was een initiatie.

“Oom, oom! Wat gebeurde er daarna?” vroeg ik gretig.

Hij lachte.

“Swami liet ons uitstappen. Het uitzicht was adembenemend — het dal beneden leek op Gods eigen schilderij.

Swami overhandigde ons de verrekijkers.

‘Kijk,’ zei Hij. ‘Je zult olifanten zien.’”

We zochten. Ieder van ons bad om er een te zien. Uiteindelijk riep Sri Kasturi:

“Swami! Ik zie de staart van een olifant!”

We pakten om de beurt de verrekijker. Ja — alleen de staart... verscholen achter struiken. En toch waren we uitzinnig van vreugde! Alsof we een hele kudde zeldzame olifanten hadden gezien en het hele bos hadden verkend!

Swami glimlachte ondeugend en zei:

“In Puttaparthi is Sai Geetha bij ons. Je kunt Haar volledig zien — van slurf tot staart. Je kunt Haar zelfs bananen voeren. Maar hier zie je slechts een staart... en je bent dolenthousiast!”

We keken Swami verbaasd aan. Hij vervolgde:

“Op dezelfde manier ben Ik volledig bij jullie... helemaal aanwezig. Toch, wanneer je Mij in een droom ziet, of zelfs Mijn mantel in een droom, word je opgewonden alsof je de staart van een olifant zag. Je viert kleine glimpjes, maar negeert de overvloed die al voor je ligt.”

Waardeer wat je gegeven is.

Herken Mijn aanwezigheid in je leven.

Ren niet achter kleine ervaringen aan.

Zoek Mij — volledig.

De oudere toegewijde keek me aan. Zijn stem trilde.

“Die dag leerde Swami mij hoe te leven IN Geloof. Niet alleen hoe je oppervlakkig in God gelooft zonder spirituele vooruitgang te boeken.”

Wonderen inspireren.

Maar Swami's boodschappen transformeren.

En transformatie is het grootste wonder van Swami.

“Je kunt niet loslaten wat je niet kent.
Een voorwaarde om jezelf te overwinnen,
is jezelf te kennen”.

~ Sri Nisargadatta Maharaj

“Vergeef anderen, niet omdat ze vergeving verdienen,
maar omdat je vrede verdient”.

~ Osho

MAANDBLAD

Kent u iemand die geïnteresseerd is en
het maandblad nog niet ontvangt,
laat het ons dan even weten!

KOPIJ VOOR DE HET MAANDBLAD

Inleveren als (Word) bijlage naar:
info@gks-holland.nl voor de 15e
van de maand.

Colofon:
GKS MAGAZINE februari 2026
Lay-out: Natascha Chandansingh
Eindredactie: Kannaiah & Carla

LOCATIE SRI SAI MANDIRAM
(SAI TEMPEL)

Van Velzenstraat 49A, 1693 CV Wervershoof
(Onderdijk)
Bas (Kannaiah) van Velzen 0228 855128
info@gks-holland.nl
www.gks-holland.com
www.srisomasaiskandaashram.org

BESTUUR STICHTING SRI SAI
MANDIRAM

Kannaiah (Voorzitter) - info@gks-holland.nl
Natascha Chandansingh (Secretaris) -
nchandansingh@gmail.com
Kirupa Ratnam (Penningmeester) - kirupatamil@hotmail.com
Joram van Velzen - joram199871@gmail.com
Marianne Spruit - f.spruit7@upcmail.nl